

475.

Що да чинамъ какъ да пра'ямъ,  
 Мамо ле! \*)  
 Учи ме мене научи!  
 На врата-та негде годе,  
 Постовямъ да погледамъ;  
 Поминуваеъ ергени-те,  
 Край мене идѣтъ за мене,  
 Киска цвеке ми сакаеъ,

Отъ моя ржка да мирисаеъ;  
 Ясъ нимъ киска подавамъ,  
 Тие за бѣла ржка стискаеъ,  
 Други съ яболка фарляеъ,  
 Прау по гржди м' удираеъ;  
 Яболко останвиеъ до бѣли гржди,  
 Яболко назатъ пакъ си сакаеъ.

476.

Леле Радо Радобилке,  
 Доста оди, доста шета  
 Доста шета край Радовишъ,  
 Доста носи аловъ погясъ,  
 Доста носи блено биле!  
 Све по тебе поблеало  
 И мало'о и големо,  
 И женето, неженето.  
 То'а що ѣ оженето  
 Жени-те си оста'и'е

Со свои-те мжшки деца;  
 Тие що сѣ неженети,  
 Искина'а пояси-те,  
 Поло'ина тегаеки;  
 Искжрш'а фильдишъ чешли,  
 Перчина-та чешлаеки;  
 Искина'а моръ фесо'и,  
 Подъ надъ око тегнееки:  
 Ели Рада, ели душа,  
 Ели поже цжрно-чкренче. —

477.

Девојко, мори девојко!  
 'Сж лето мое, 'сж пролетъ,  
 На есенъ тугя одмена!  
 'Сж лето сенка ти пра'ефъ,  
 Студена вода те поефъ,

Съ блаdzi яболка те ранефъ.  
 Кога те видофъ на коня, \*\*\*)  
 Ми дойде да съ убодамъ;  
 Та жалъ ми падна за майка,  
 Дека сумъ еденъ у майка.

478.

Що ми те снощи кара'е,  
 Петкано мори! \*\*)  
 На сама-та вечера,  
 На гуска-та печена;

И я стоефъ ве слушафъ  
 На мало-то вратниче.  
 Сакафъ въ куки да влезамъ,  
 Да загубамъ татка ти;

\*) Мамо ле — съ повторивъ на 'секои редъ.

\*\*) Петкано мори — съ повворивъ на 'секои редъ. \*\*\*) Т. е. невѣста.